

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1) การเลือกพื้นที่เป้าหมาย

การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาการสร้างเสริมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมืองในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ ซึ่งตั้งอยู่ในเขต อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ และมีทรัพยากรและศักยภาพในการผลิตชาเมืองที่มีคุณภาพ

2) ประชากร ในการศึกษาได้ทำการศึกษา 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1) กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมืองในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มี 13 หมู่บ้าน

2.2) กลุ่มหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแป๋

3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ใช้การสำรวจภาคสนาม โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม สัมภาษณ์ และการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกโดยเก็บข้อมูลผ่านตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดทางเศรษฐศาสตร์ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนศึกษาข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจังหวัดเชียงใหม่ และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์จาก การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

3.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

สำหรับวิธีการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ การประเมินผลกระทบและความคุ้มค่าการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเพื่อพัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมืองในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ และการประเมินผลกระทบและความคุ้มค่าการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่ได้ดำเนินการแล้ว โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

**ระยะที่ 1 การประเมินผลกระทบและความคุ้มค่าการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ก่อนดำเนินการ
พัฒนาผู้ประกอบการผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋**

1) ประเมินผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ก่อนดำเนินการพัฒนาผู้ประกอบการ
ผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ ผ่านตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

โดยมีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดตัวชี้วัดที่สำคัญ โดยตัวชี้วัดที่ใช้ในการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม
หลัก ได้แก่ ตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ ตัวชี้วัดทางด้านสังคม และตัวชี้วัดทางด้านสิ่งแวดล้อม แสดง
ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของผลกระทบจากการใช้ประโยชน์
ในผลงานวิจัย

มุมมอง	ตัวชี้วัด	วิธีการประเมินตัวชี้วัดในแต่ละด้าน
ด้านเศรษฐกิจ ☐ การผลิต	ต้นทุน	☐ ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้เตาเผาGFB, ☐ ต้นทุนค่าเสียโอกาส จำนวนจากมูลค่าสูงสุดที่ไม่ได้ เลือกจากการเลือกใช้การผลิตที่มีต้นทุนต่ำสุดและมี ประสิทธิภาพ
	เทคโนโลยีการเพิ่ม ปริมาณผลผลิต	☐ ค่าประสิทธิภาพการผลิต ☐ จำนวนผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยี
	เทคโนโลยีการเพิ่ม คุณภาพผลผลิต	☐ ร้อยละของผลผลิตที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น โดยสามารถวัด ได้จากการเปรียบเทียบผลผลิตของการใช้เทคโนโลยีเก่า และใหม่ มีการใช้เทคโนโลยีสะอาดและปลอดภัย รวมถึงผลผลิตที่มีคุณภาพสามารถตอบสนองความ ต้องการของผู้บริโภคได้อย่างชัดเจน
	ผลตอบแทน	☐ ผลตอบแทนทางตรง (Direct benefit) - มูลค่าที่คำนวณ โดยตรงจากผลลัพธ์ที่ได้รับใหม่เป็น มูลค่าเดิม - มูลค่าที่คำนวณ โดยตรงจากผลลัพธ์ที่ได้รับเพิ่มเป็น ส่วนต่างจากผลลัพธ์ที่เคยได้รับ ☐ ผลตอบแทนทางอ้อม - มูลค่าที่เป็นผลพลอยได้ที่คำนวณจากผลกระทบ

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

มุมมอง	ตัวชี้วัด	วิธีการประเมินตัวชี้วัดในแต่ละด้าน
☐ การบริโภคของผู้ใช้ประโยชน์	ความพึงพอใจ	☐ ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจจากการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย
	ความเต็มใจจ่าย	☐ ราคาที่ผู้ใช้ประโยชน์อื่นที่จะจ่ายเพิ่มสำหรับผลิตภัณฑ์นั้นๆ
	การขยายขอบเขตของผู้ใช้ประโยชน์	☐ จำนวนผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่เพิ่มขึ้น
☐ รายได้	การเพิ่มขึ้นของรายได้	☐ ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ใช้ประโยชน์
ด้านสังคม ☐ ประชากร	มูลค่าสุขภาพมนุษย์	☐ ร้อยละของค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ที่ลดลงของผู้ใช้ประโยชน์
	☐ สถาบัน	☐ จำนวนองค์กรหรือภาคีที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา โดยประเมินจากจำนวนองค์กรที่เพิ่มขึ้นจากเดิม
	โรงเรียนสถาบันการศึกษา	☐ จำนวนโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา โดยประเมินจากจำนวนที่เพิ่มขึ้นจากเดิม
	☐ วิถีการดำเนินชีวิต	ความยั่งยืนของวิถีชีวิต ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
ด้านสิ่งแวดล้อม ☐ ทรัพยากร	การใช้ทรัพยากรอย่างฉลาด	☐ ร้อยละของการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด
	การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร	☐ ร้อยละของทรัพยากรที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
☐ พลังงาน	การลดการใช้พลังงาน	☐ ร้อยละของการใช้พลังงานที่ลดลง
	การใช้พลังงานทางเลือก	☐ จำนวนพลังงานอื่นๆ ที่นำมาใช้ในการทดแทนเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและลดการใช้พลังงานที่ทำให้เกิดความสูญเสียโดยเปล่า

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

มุมมอง	ตัวชี้วัด	วิธีการประเมินตัวชี้วัดในแต่ละด้าน
☐ การปลดปล่อย ก๊าซเรือน กระจก	คาร์บอนฟุตพริ้นท์	☐ ค่าคาร์บอนฟุตพริ้นท์

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณค่าดัชนีของตัวชี้วัดแต่ละตัว โดยนำผลต่างระหว่างค่าคะแนนที่ได้จากตัวชี้วัด แต่ละตัวกับค่าคะแนนต่ำสุดในตัวชี้วัดนั้นๆ หารด้วยผลต่างระหว่างค่าคะแนนสูงสุดกับค่าคะแนนต่ำสุดในตัวชี้วัดนั้น

$$I_n = \frac{S_n - S^{\min}}{S^{\max} - S^{\min}} \quad (1)$$

โดยที่ I_n คือ ค่าดัชนีของตัวชี้วัดที่ n

S_n คือ ค่าคะแนนของตัวชี้วัดที่ n

S^{\min} คือ ค่าคะแนนต่ำสุด

S^{\max} คือ ค่าคะแนนสูงสุด

ขั้นตอนที่ 3 คำนวณค่าดัชนีภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบ เนื่องจากดัชนีแต่ละตัวมีหลักคิดและฐานข้อมูลที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความแปรปรวนของข้อมูล การคำนวณค่าดัชนีภาพรวมในแต่ละองค์ประกอบจึงไม่สามารถใช้ผลรวมและค่าเฉลี่ยได้ ในการศึกษาครั้งนี้จึงได้ประยุกต์ใช้วิธีการคำนวณค่าดัชนีความยากจนของมนุษย์ (Human Poverty Index: HPI) ของ UNDP ซึ่งเป็นวิธีการที่นำค่าดัชนีของตัวชี้วัดแต่ละตัวมายกกำลังสาม เพื่อลดความแปรปรวนของข้อมูลให้น้อยลง จากนั้นนำค่าที่ได้ในแต่ละองค์ประกอบมาบวกกัน แล้วถอดรากที่สาม ดังนี้

$$C_m = \left[\frac{\sum_{n=1}^N I_n^3}{n} \right]^{\frac{1}{3}} \quad (2)$$

โดยที่ C_m คือ ค่าดัชนีภาพรวมขององค์ประกอบที่ m

I_n คือ ค่าดัชนีของตัวชี้วัดที่ n

n คือ จำนวนดัชนีของตัวชี้วัดในองค์ประกอบที่ m

ขั้นตอนที่ 4 คำนวณค่าดัชนีชี้วัดผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ก่อนดำเนินการพัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ โดยในการคำนวณค่าดัชนี ใช้วิธีการเดียวกับการหาค่าดัชนีภาพรวมในแต่ละองค์ประกอบ

$$SI = \left[\frac{\sum_{m=1}^M C_m}{m} \right]^{\frac{1}{3}} \quad (3)$$

โดยที่ SI คือ ค่าดัชนีชี้วัดผลกระทบจากการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

C_m คือ ค่าดัชนีภาพรวมในองค์ประกอบที่ m

m คือ จำนวนดัชนีภาพรวมขององค์ประกอบทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 5 กำหนดเกณฑ์ระดับผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ก่อนดำเนินการพัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ เมื่อได้ค่าดัชนีภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบและค่าดัชนีชี้วัดผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ จากนั้นนำมาจัดระดับของผลกระทบจากการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ เกิดผลกระทบในระดับต่ำ เกิดผลกระทบในระดับปานกลาง และเกิดผลกระทบในระดับสูง โดยหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งระดับการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย แสดงดังตารางที่ 3.2 และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์เนื้อหา และเรดาร์กราฟ

ตารางที่ 3.2 หลักเกณฑ์กำหนดระดับของผลกระทบจากการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย

ค่าคะแนน	ระดับของผลกระทบการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย
$\bar{x} - S.D. < \text{ค่าดัชนี}$	เกิดผลกระทบในระดับต่ำ
$\bar{x} - S.D. < \text{ค่าดัชนี} < \bar{x} + S.D.$	เกิดผลกระทบในระดับปานกลาง
$\text{ค่าดัชนี} > \bar{x} + S.D.$	เกิดผลกระทบในระดับสูง

หมายเหตุ: \bar{x} คือ ค่าเฉลี่ย และ $S.D.$ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) ประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์และความคุ้มค่าจากพื้นที่ก่อนดำเนินการพัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋

โดยนำเอาตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากข้อที่ 1 มาประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ซึ่งเป็นมูลค่าทางการเงิน และมูลค่าทางอ้อมที่ไม่สามารถวัดเป็นมูลค่าทาง

การเงินได้โดยตรง จากนั้นจึงวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากผลงานวิจัยดังกล่าว โดยขั้นตอนการศึกษา มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ตามตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยวิธีการประเมินมูลค่าทางด้านเศรษฐกิจส่วนใหญ่จะสามารถวัดได้ในรูปตัวเงินโดยตรง ในขณะที่การประเมินมูลค่าทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมักเป็นมูลค่าทางอ้อม (Habb and McConnel, 2002) ดังนั้น วิธีการประเมินมูลค่าทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม จึงได้ประยุกต์เอาแนวคิดของกัมปนาท วิจิตรศรีกมล (2554) มาประยุกต์ใช้ โดยประเมินมูลค่าทางอ้อมจาก (1) มูลค่าจากการใช้ประโยชน์ ซึ่งประกอบด้วย มูลค่าที่เกิดจากการใช้ประโยชน์จากการวิจัยนั้นโดยตรงและมูลค่าที่เกิดจากการใช้ประโยชน์จากการวิจัยนั้นโดยอ้อม (2) มูลค่าจากการไม่ได้ใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย มูลค่าจากการคงอยู่และมูลค่าเพื่อเป็นประโยชน์กับคนในรุ่นต่อไป และ (3) มูลค่าเพื่อที่จะใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นมูลค่าที่เกิดจากการเลือกของคนในชุมชนว่าจะใช้ผลงานวิจัยนั้นในปัจจุบันหรือจะเก็บไว้ใช้ในอนาคต ทั้งนี้ วิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ แสดงดังตารางที่

3.3

ตารางที่ 3.3 การประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย

มุมมอง	ตัวชี้วัด	วิธีการประเมินตัวชี้วัดในแต่ละด้าน
ด้านเศรษฐกิจ ☐ การผลิต	ต้นทุน	☐ ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้டைเดิม ☐ ต้นทุนค่าเสียโอกาส
	เทคโนโลยีการเพิ่มปริมาณผลผลิต	☐ มูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มปริมาณการผลิต
	เทคโนโลยีการเพิ่มคุณภาพผลผลิต	☐ มูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มคุณภาพผลผลิต
	ผลตอบแทน	☐ ผลตอบแทนทางตรง (Direct benefit) - มูลค่าที่คำนวณ โดยตรงจากผลลัพธ์ที่ได้รับใหม่เป็นมูลค่าเต็ม - มูลค่าที่คำนวณ โดยตรงจากผลลัพธ์ที่ได้รับเพิ่มเป็นส่วนต่างจากผลลัพธ์ที่เคยได้รับ ☐ ผลตอบแทนทางอ้อม - มูลค่าที่เป็นผลพลอยได้ที่คำนวณจากผลกระทบ

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

มุมมอง	ตัวชี้วัด	วิธีการประเมินตัวชี้วัดในแต่ละด้าน
☐ การบริโภคของผู้ใช้ประโยชน์	ความเต็มใจจ่าย	☐ ราคาที่ผู้ใช้ประโยชน์เต็มใจจ่ายสำหรับเตาเผาเดิม
☐ รายได้	การเพิ่มขึ้นของรายได้	☐ รายได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ใช้ประโยชน์จากการใช้เตาเผาเดิม
ด้านสังคม		
☐ ประชากร	มูลค่าสุขภาพมนุษย์	☐ ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ที่ลดลงของผู้ใช้ประโยชน์
☐ สถาบัน	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	☐ จำนวนเงินสนับสนุนที่ได้รับ/มูลค่าที่เกิดประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	โรงเรียน สถาบันการศึกษา	☐ จำนวนเงินสนับสนุนที่ได้รับ/มูลค่าที่เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน สถาบันการศึกษา
☐ วิถีการดำเนินชีวิต	ความยั่งยืนของวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	☐ มูลค่าสุทธิที่เกิดจากเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ใช้ประโยชน์
ด้านสิ่งแวดล้อม		
☐ ทรัพยากร	การใช้ทรัพยากรอย่างฉลาด	☐ มูลค่าของทรัพยากรที่ประหยัดได้
	การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร	☐ มูลค่าของทรัพยากรที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
☐ พลังงาน	การลดการใช้พลังงาน	☐ มูลค่าของพลังงานที่ประหยัดได้
	การใช้พลังงานทางเลือก	☐ ต้นทุนของการใช้พลังงานทางเลือก
☐ การปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก	คาร์บอนฟุตพริ้นท์	☐ ต้นทุนของการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ของพื้นที่ก่อนดำเนินการพัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ ดังนี้

(1) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net present value: NPV)

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ หมายถึง ผลรวมสุทธิของมูลค่าปัจจุบันของกระแสรายวันหรือผลตอบแทนและกระแสรายจ่าย หรือต้นทุนที่เกิดขึ้นตลอดช่วงอายุของโครงการ โดยการคิดลดด้วยอัตราส่วนลด ซึ่งสามารถคำนวณได้ตามสูตรดังนี้

$$NPV = \sum_{t=0}^n \frac{(B_t - C_t)}{(1+i)^t} \quad (4)$$

โดยที่ NPV คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ, B_t คือ ผลตอบแทนของโครงการ ในปีที่ t , C_t คือ เงินลงทุนสุทธิของโครงการ ในปีที่ t , i คือ อัตราส่วนลด, t คือ ปีของโครงการ คือปีที่ 0, 1, 2, 3, ..., n และ n คือ อายุของโครงการ ซึ่งปีที่ 0 คือปีที่มีการลงทุนเริ่มแรก (Initial investment)

(2) อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal rate of return: IRR)

อัตราส่วนลดที่จะทำให้มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนที่จะได้รับในอนาคตเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของเงินลงทุนสุทธิของโครงการนั้นพอดี หรือเป็นการพิจารณาว่าอัตราส่วนลดตัวไหนที่จะทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิต่ำกว่าเป็นศูนย์ กรณีที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ จะต่างกันตรงที่เปลี่ยนจากอัตราดอกเบี้ย ใน NPV มาเป็นส่วนลด (i) ใน IRR เท่านั้น

การหาค่า IRR เริ่มจากการหักผลตอบแทนออกด้วยค่าใช้จ่ายเป็นปีๆ ไปตลอดอายุโครงการ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนสุทธิในแต่ละปี หลังจากนั้นก็หาอัตราส่วนลดที่จะทำให้ผลรวมมูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทนสุทธิตั้งกันแล้วมีค่าเป็น 0 โดยสามารถหาได้ด้วยการทดลองแทนค่า (Trial and error) หรือวิธีเทียบบัญชีใดอย่างหนึ่ง

$$IRR = \sum_{t=0}^n \frac{(B_t - C_t)}{(1+i)^t} = 0 \quad (5)$$

โดยที่ IRR คือ อัตราผลตอบแทนภายใน, B_t คือ ผลตอบแทนของโครงการ ในปีที่ t , C_t คือ เงินลงทุนสุทธิของโครงการ ในปีที่ t , i หรือ IRR คือ อัตราส่วนลดหรืออัตราดอกเบี้ย, t คือ ปีของโครงการ คือปีที่ 0, 1, 2, 3, ..., n และ n คือ อายุของโครงการ ซึ่งปีที่ 0 คือปีที่มีการลงทุนเริ่มแรก

ในการตัดสินใจนั้น เมื่อได้ IRR มาแล้วก็นำไปเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ย ถ้า IRR ที่ได้สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยจะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า ถ้าค่า IRR ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยจะเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า

(3) อัตราส่วนรายได้ต่อต้นทุน (benefit cost ratio: B/C ratio)

เกณฑ์นี้แสดงถึงอัตราส่วนระหว่างมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนกับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่ายตลอดอายุโครงการค่าใช้จ่ายในที่นี้คือ ค่าใช้จ่ายทางด้านทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและบำรุงรักษา นั่นก็คือ ค่าใช้จ่ายที่ไม่มีการแบ่งแยกว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใดซึ่งจะเป็นการวัดทางด้านต้นทุนของโครงการนั่นเอง แต่รายได้ของโครงการ คือ ผลประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อมีโครงการนั้นเกิดขึ้น การวัดรายได้ต่อต้นทุนของโครงการลงทุนของหน่วยธุรกิจ ส่วนใหญ่จะเป็นการวัดรายได้ต่อต้นทุนที่เกิดขึ้น โดยตรงกับหน่วยธุรกิจ เป็นการวัดผลทางด้านเศรษฐกิจโดยมิได้มีการนำเอาผลที่จะมีต่อทางด้านสังคมเข้าไปเกี่ยวข้อง การวัดรายได้และต้นทุนของหน่วยธุรกิจนั้นการตีค่าของรายได้และต้นทุนนั้น จะใช้ราคาตลาดเพียงอย่างเดียวมิได้ให้ราคามาวิเคราะห์ ประกอบด้วย

$$B/C \text{ ratio} = \frac{\sum_{t=0}^n \frac{B_t}{(1+i)^t}}{\sum_{t=0}^n \frac{C_t}{(1+i)^t}} \quad (6)$$

โดยที่ B/C Ratio คือ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน, B_t คือ ผลตอบแทนของโครงการ ในปีที่ t , C_t คือ เงินลงทุนสุทธิของโครงการ ในปีที่ t , i คือ อัตราส่วนลด, t คือ ปีของโครงการ คือปีที่ 0, 1, 2, ..., n และ n คือ อายุของโครงการ ซึ่งปีที่ 0 คือ ปีที่มีการลงทุนเริ่มแรก

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจ คือ เลือกโครงการต่างๆ ที่มีค่าอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนเกินกว่า 1 ซึ่งหมายความว่า ผลตอบแทนที่ได้จากโครงการจะมีมากกว่าค่าใช้จ่ายที่เสียไป

3) จัดการประชุมแบบมีส่วนร่วม เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เดิม เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงผลการวิเคราะห์ จากนั้นจึงร่วมกันจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการสร้างองค์ความรู้จากการวิจัยสู่การขยายผลในภาคปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

ระยะที่ 2 การประเมินผลกระทบและความคุ้มค่าการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เมื่อมีการนำผลงานวิจัยไปขยายยังกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋

สำหรับในระยะที่ 2 นี้ จะทำการประเมินผลหลังจากที่มีการนำผลงานวิจัยไปขยายยังกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ โดยขั้นตอนของการศึกษามีดังนี้

1) ประเมินผลกระทบจากการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ใหม่ผ่านตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยตัวชี้วัดและวิธีการประเมินจะเหมือนกับในระยะที่ 1

2) ประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์และความคุ้มค่าจากผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ โดยขั้นตอนและวิธีการประเมินจะเหมือนกับในระยะที่ 1

3) จัดการประชุมแบบมีส่วนร่วม เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตชาเมี่ยงในพื้นที่ตำบลป่าแป๋ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงผลการวิเคราะห์ จากนั้นจึงร่วมกันจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการสร้างองค์ความรู้จากการวิจัยสู่การขยายผลในภาคปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

4) สร้างคู่มือการประเมินผลกระทบและความคุ้มค่าจากผลงานวิจัยที่ใช้ประโยชน์ของชุมชนเพื่อนำไปใช้ในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป